

O HOLÁČEJCE V POPELNICI A HOŘÁČKÁCH OD BOBÁČKY A ŠEKY

Čtvrtek, 09 září 2010

Četeme celá rodina. Teda, Kryštof zatím ne, ten má rád jen obrázky. Pod pačím si nosí obrázkový anglický slovník. Roztáhne ho kdekoliv a sjeďdí. Vypadá u toho, jakoby opravdu etl. Dívá se na obrázky tater, dříp, nákladních aut, vláček, letadel - to je nejoblíbenější parketa. Rád taky včelí, sbíječku, vrtačku a další zbraně. Celkem se ještě zabaví u jídla - co včelí by rád spal, ale oblečení - to je mu opravdu fuj.

Když se ho zeptám, co si každé ráno oblíká, s klidem ukáže na ráčovou holčičí sukýnku, spodní kalhotky a plátnku. Tak nevím. Těba mu to do maturity docvakne. Starší dítí ušou. Každý veer a rády nepotřebují obrázky, tedy sem tam ano, ale základ knížky ušou je etný text. Maky teprávě ete jednu úasná romá holčice, kterou její maminka jako miminko strčila do popelnice, odtud potom putovala do dřtského domova, poté k jedné náhradní mamince a následně k další. Nakonec dokonce našla i tu pravou maminku. Tak má napadá, že jsem se jí zapomněla zeptat na to, jak jí pšodní maminka pak vysvětlila, proč se holčička ocitla na tak neobvyklém místě? Še by nehoda pšimí vynášení odpadků?

Mates si ichnul k foglarovkám a ušou je jen tak nepustí. Právě ete Hochy od Bobáčky a šeky a baví ho to náramně. Do rozhodl, že bude chodit do skautu. Nevím, jestli to nějak souvisí, ale tak nějak bych si tipnula, že i jo. Já sama jsem od Foglara nepšetla ani šadku. Něk nebyla pšlešitost a teušou si tu chvilku volna na etení vyhrazuju pro jiné ete nejoblíbenější dřtská kniha byla "Pouš a pralesem"; Henryka Sienkiewicze. Neodolatelné dobrodružství Stáni a Nelly pšimí jejich putování za záchranou. Nejvíc se mi vryla do paměti scénka s mouchou Tse-tse.

Pšila jsem tento skvost i svému synovi. Četl asi pš hodiny a pak mi ji s otráveným "to je nuda" a "to je nuda" málem hodil na hlavu. Tak nevím, asi se dřtský styl trochu posunul. Jen ten Foglar je věšný. A jak jste na tom vy a vašou dítí?

Čete, etou - a co?

Nešete, nešou - a proč? Paula